

SLOVENŠČINA, 4. razred

TEMA: Vezalkine sanje – Polonca Kovač

CILJI

- doživljati, razumeti in vrednotiti prozno besedilo,
- prepoznati informacije o poteku, prostoru in času dogajanja,
 - razumeti ravnanje književnih oseb,
- ugotavljati, o čem govori besedilo in kaj je sporočilo,
- zmožnost razumeti značaj in ravnanje književne osebe,
 - razvijati sposobnost branja in poustvarjanja.

NAVODILO ZA DELO

1. Preberemo naslednje uganke:

Svojega gospoda nosí,

gospod pa njega.

Kaj je to?

Desní, leví, dvojčka sta,

Drug ob drugem hodita.

Ima jezik, pa ne govori

in nogo, kí njegova ní.

2. Na tablo narišem par vezalk. Učenci ugibajo, kaj sem narisala.

3. Vsi se verjetno spomnite zapletov, ki jih povzročajo vezalke. Kar naprej se vlečejo po tleh, nočejo ostati zavezane, spotikajo vas, ko tečete...

**Ste si morda kdaj predstavljali, da bi vezalke oživele?
Učenci pripovedujejo o tem, učiteljica pa spodbuja
domišljijo in vživljanje v pripovedovanje.
Zdaj pa dobro poslušajte...Ste morda že slišali, da
vezalke tudi sanjajo?**

4. Preberemo odlomek iz berila.

Najprej učitelj, potem učenci.

**Pozorni smo na jasno, razločno in interpretativno
branje.**

Polonca Kovač

Vezalkine sanje

Vsak otrok ima v kakšnih čevljih vezalke in tudi Peter jih je imel. Ni jih preveč maral, ker vsakdo ve, da je vezalke težko zavezati. Ampak maral ali ne, tudi vezalke morajo živeti. In kdor živi, tudi sanja – to je kot pribito. In Petrovi vezalki se je sanjalo tole:

Bila je zavozlana in na vse pretege se je trudila, da bi se odvozlala. Zvijala se je in zvijala in res odvozlala vse svoje vozle, pri tem pa je zlezla tudi iz luknjic v čevljih in obležala na tleh.

Ko je že tako lepo svobodno ležala na tleh, je zlezla še malo po sobi in si vse ogledala. Mahnila jo je v vežo in pokukala na vrt, tam pa je naletela na krasno rožnato vezalko.

»Gospodična,« je rekla tista rožnata vezalka, »kakšne čudovite rumene barve ste! In kako zanimivo skuštrano glavo imate! Še nikoli nisem srečal skuštrane deževnika. Gospodična, jaz vas ljubim!«

»Bla, bla, bla, to me sploh ne zanima,« je rekla vezalka in zlezla nazaj v hišo. Prilezla je v kuhinjo, tam pa je Peter ravno »sek sek« delal rezance. Rezanci so bili dolgi in rumeni kot kakšne vezalke. Nekaj jih je padlo na tla, Peter se je sklonil, da bi jih pobral, pri tem pa je pobral tudi vezalko. Vse skupaj je stresel v steklen kozarec in tam je vezalka z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhajo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom.

Foto: Arhiv MKZ

na vse pretege:
zelo močno
porcelanast:
iz porcelana
porcelan:
loščena žgana
glina

5. Kdo sta književni osebi v pripovedi? Dve vezalki? Dva deževnika? Vprašanje ni tako lahko, kot se zdi na prvi pogled...

Kakšna je bila vezalka? Na kaj pisateljico Polonco Kovač spominja vezalka? Se spomnite na vaša ugibanja na začetku ure?

6. Ustno odgovorimo še na naslednja vprašanja:

Kje se zgodba dogaja? Kakšna je bila vezalka? Kaj izvemo o njej? Ali je želela biti svobodna, je bila radovedna, se je hitro zaljubila? Zakaj se je deževnik zaljubil v vezalko in zakaj je Peter mislil, da je vezalka rezanec? Na kaj pisateljico Polonco Kovač spominja vezalka? Ali smo tudi mi na tablo zapisali, da nas spominja na rezance in deževnike?

Kaj izvemo v uvodu? Kaj izvemo v jedru? Kaj izvemo v zaključku? Kateri del besedila je najboljšežnejši?

Kaj pomeni, da nekaj drži kot pribito? Kaj pomeni, da se je vezalka trudila na vse pretege?

7. Delo v parih

V zvezek učenci napišejo dialog v obliki dramskega prizora. Pozorni so tudi na zapise v oklepajih, kjer zapišejo, kaj sta vezalka in deževnik mislila, čutila, naredila, ... preden sta kaj rekla.

5. Dramsko besedilo v parih uprizarimo.

